

ماهیت

محمد مهدی پناهنده

www.ketab.ir

www.ketab.ir

سرشناسه: پناهنده، محمد مهدی، ۱۳۶۰-

عنوان و نام پدیدآور: ماهیت، / محمد مهدی پناهنده.

مشخصات نشر: تهران: فصل پنجم، ۱۴۰۱.

مشخصات ظاهری: [۷۲]ص.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۰۴-۸۵۲-۲

موضوع: شعر فارسی - قرن ۱۴

رده بندی کنگره: ۱۴۰۱ / ۸۳۳۶ PIR

رده بندی دیویی: ۸۶۲ / ۸ فا

شماره کتابشناسی ملی: ۸۷۵۹۸۳۲

www.ketab.ir

فصل پنجم / ناشر تخصصی شعر

ماهیت / محمد مهدی پناهنده

چاپ اول: ۱۴۰۱ / شمارگان: ۳۰۰ نسخه

طراح جلد: گروه طراحان ۴ میخ

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۰۴-۸۵۲-۳

سندوق پستی ناشر: ۴۵۱-۱۳۱۴۵

مرکز پخش: میدان انقلاب، ابتدای کارگر جنوبی، کوچه مهدی زاده، شماره ۴، واحد ۱۰

تلفن: ۶۶۹۰۹۸۴۷ پ ۰۹۱۲۱۵۹۱۸۹۱ تلفکس: ۶۶۹۰۹۸۴۸

fasle5.1386@gmail.com

www.Fasle5.ir

instagram: fasle5

همه حقوق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است

- ۱ / هنوز غوطه‌وری در خیال خام خودت / ۷
- ۲ / عمری به عشق تو چه غزل‌ها که ساختم / ۹
- ۳ / چه فرقی می‌کند در جمع محتاجان غنی باشی / ۱۰
- ۴ / هنوز عاشقم و بینمان فراق افتاد / ۱۱
- ۵ / آینه خیره مانده به آنی که نیستم / ۱۲
- ۶ / احوال من نهان شده پشت نقاب‌ها / ۱۳
- ۷ / میان من همه ناگفته‌های من با تو / ۱۵
- ۸ / سکوت کرده‌ام ای، نه این که با تو بدم / ۱۷
- ۹ / نگو که فکر نکردم به کارهای خودت / ۱۸
- ۱۰ / چه بهتر آن که دلم تن به تو بدهد / ۱۹
- ۱۱ / آن چه لحن خنده‌هایت کرد با من، هم بود / ۲۰
- ۱۲ / اگر به باور هم بی‌قسم نمی‌آیم / ۲۲
- ۱۳ / هنوز سخت و صبورم، تو را نمی‌دانم / ۲۳
- ۱۴ / چگونه در بزمن من، مگر دری هم هست؟ / ۲۴
- ۱۵ / ای کاش فکرم از سر من دست بردارد / ۲۶
- ۱۶ / مثل گروگانی که فرجامش رهایی نیست / ۲۸
- ۱۷ / به گوش من اذان گفتند و من انگار کر بودم / ۲۹
- ۱۸ / فاش کردی مو به مو با آینه رازی چنین / ۳۱
- ۱۹ / مرا دعوت کن آن جایی که جز من میهمانی نیست / ۳۳
- ۲۰ / سرباز اگر به عشق وطن از سرش گذشت / ۳۵

- ۲۱ / بعد تو هرگز کسی در قلب تنگم جا نشد / ۳۷
- ۲۲ / تا قلبم از دستت زمین افتاد، دل کندم / ۳۹
- ۲۳ / زیادی خسته‌ام از زندگی، لطفاً کمی مُردن / ۴۱
- ۲۴ / مکن با صخره هرگز درد دل ای ماهی تنها / ۴۲
- ۲۵ / خوشا روزی که قلبم تا ابد از کار می‌افتد / ۴۴
- ۲۶ / خاطرات تو مرا یکسره می‌آزارد / ۴۶
- ۲۷ / خیالت تخت، دیگر آه من دامن نمی‌گیرد / ۴۸
- ۲۸ / من خدایم نیست مانند خدای هیچ‌کس / ۴۹
- ۲۹ / می‌خورم می‌تا کمی زایل شود هوشم فقط / ۵۱
- ۳۰ / من هنوز آینه‌ام اما مکدر نیستم / ۵۳
- ۳۱ / غمت به وسعت دریا هست، ماه کامل من / ۵۵
- ۳۲ / ای روسفید، رو به من رو بیاور کن / ۵۷
- ۳۳ / حتی به چشمش آن نگار انگار شک دارد / ۵۹
- ۳۴ / هر کس که کوره‌راه دلم را بلد شده / ۶۰
- ۳۵ / ای دریغ از عمر اگر این قدر با غم بگذرد / ۶۲
- ۳۶ / ای کاش چشمت با نگاهم در نمی‌افتاد / ۶۴
- ۳۷ / ای آن‌که مخیر به منی، من به تو مجبور / ۶۶
- ۳۸ / اگر چه سخت هراسانم از سوال خودم / ۶۸
- ۳۹ / می‌گفت که می‌مانم و خوش بود خیالم / ۷۰
- ۴۰ / من تو را دیگر ندارم، این نداری بگذرد / ۷۲